

2.3.1. Охридски говор

Охрид

На риби со коча

Пред-неколку-г'одини н'ие риб'арите р'азбрафме оту-н'а-море ф'ашчет р'иби со-к'оча и-с'акафме и-к'ај-нас со-т'аква к'оча да-ф'ашчае р'иби, з'ашчо со-к'оча се-ф'ашчаше и-п'ојке и-п'олесно. 'Арно-ама 'овде к'ај-нас н'емафме п'ампури, а-со-к'очата се-ф'ашат с'амо со-п'ампури.

Јас 'ојдоф н'а-море и-в'идоф риб'арите како-ф'ашчет со-к'оча. 'Овде ми-в'елеа риб'арите оту-ејз'ерово н'аше е-с'амо пл'амин'е и-чк'арпи, ј'ас ко:-'ојдоф н'а-море м'ене ми-ф'ати 'умоф оту-ке-м'ожит да-се-ф'ашчет р'иби со-к'очата. И-п'омолиф риб'арите да-ми-д'адет една-к'оча т'аква. Ми-је-д'адо^а к'очата сосе-ф'ортоми и-дв'а-дни с'о-ними б'еф на-к'оча. Ко:-је-д'онесоф 'овде к'очата, с'ите р'ибари се-с'обра:. 'Едни в'елеа: Ж'иво ако-ф'атиш, ж'иво ке-г-'изедам. – 'Арно-ама п'отем неколку-д'ена 'овдека п'ампурот го-напр'ајфме со-овд'ешниве п'ампури да-раб'отаме. Т'ака еден-д'ен се-с'обрафме с'ите р'ибари и-'ојдофме со-к'очата, је-ф'арлифме; т'аргај, т'аргај, 'онамо кон-Кр'ивина је-изв'адофме, ж'иво не-ф'аџифме. Ко:-ф'атија риб'арите да-в'икет: "'Ај-бре в'ие млади н'ишчо не-зн'ајте, ви-се-ч'инит св'е шо-летат се-ј'ајт. В-ова-'ејзеро какви-м'ажи 'имет пом'инато, ама-н'ишчо не-напр'ајле. Потем-дв'атри д'ена п'ак 'ојдофме, 'ојдофме кун-Свети-Н'о:м. Је-ф'арлифме т'амо, п'арви'от-пат ф'аџифме некој-три'есетина к'ила б'ел'вици. С'едне је-ф'арлифме от-П'ешчани к'он-вака. Колку-д'ојдофме до-Г'орица, је-изв'адофме, н'екој двест'е-к'ила б'ел'вици ф'ативме. Ко-к'ин'иса: риб'арите с'едне да-в'икет: "Леле: м'ајко, ш'о-је ова-р'абота, ејз'ерово ке-г-'исц'арпите, ни'шчо жив'о не-к'-'останит". И-в'истина, потем-дв'етри г'одини с'амите н'ејкеме да-'ојме да-л'ојме со-к'очата.

(Божидар Видоески)